1186 (2021-2022) – Nr. 3
ingediend op 5 mei 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Steven Coenegrachts, Johan Deckmyn
en Annick Lambrecht

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector

Documenten in het dossier:
1186 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Errata
– Nr. 2: Verslag van de hoorzitting

verzendcode: CUL

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:
Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Slootmans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Jeremie Vaneeckhout;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:
Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaike De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:
Tom De Meester.

INHOUD

I. Algemene bespreking 4
1. Toelichting 4
1.1. Inleiding 4
1.2. Unisportfederaties 5
1.3. Multisportfederaties 5
1.4. Beleidsfocussen 7
1.5. Diverse thema's 8
2. Vragen en opmerkingen uit de commissie 10
2.1. Philippe Muyters 10
2.2. Annick Lambrecht 10
2.3. Maaike De Rudder 11
2.4. Johan Deckmyn 13
2.5. Steven Coenegrachts 16
3. Antwoorden van minister Ben Weyts 16
II. Artikelsgewijze bespreking en stemming 19
III. Eindstemming 19
Gebruikte afkortingen 20
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be

Op woensdag 30 maart en woensdag 27 april 2022 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector.

Op woensdag 30 maart 2022 lichtte Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, het ontwerp van decreet toe.

Op woensdag 20 april 2022 hield de commissie een hoorzitting over het ontwerp van decreet. Hiervan is apart verslag uitgebracht (*Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 1186/2).

De presentatie bij de toelichting door minister Weyts is te vinden op de dossierpagina van dit commissieverslag op www.vlaamsparlement.be.

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

1.1. Inleiding

Om in te spelen op een evoluerend georganiseerd sportlandschap en op vraag van de sector stelt minister *Ben Weyts* met het voorliggende ontwerp van decreet een wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector voor. De wijzigingen zorgen voor een betere en andere bevoegdheidsafbakening en rolverdeling van de multisportfederaties en unisportfederaties en zetten verder in op vrijwillige efficiëntiewinsten en rationalisatie. De nieuwe beleidsmaatregelen beogen daarnaast een verhoging van de sportparticipatie, in en naast de sportclub. Ook de kwaliteit van de sportparticipatie krijgt een extra impuls door versterkte maatregelen op het vlak van sportbegeleiding, innovatie, integriteit en sportbeleving.

De visienota die aan dit ontwerp voorafging, is opgedeeld in de volgende werven: unisportfederaties, multisportfederaties, beleidsfocussen, rationalisatie, en een restcategorie met daaronder planlast, goed bestuur, en ethisch en gezond sporten. In alle voorafgaande stappen was er doorgedreven overleg tussen het kabinet, Sport Vlaanderen en de sector, met als belangrijkste gesprekspartner de Vlaamse Sportfederatie en daarnaast andere organisaties zoals het Netwerk Lokaal Sportbeleid. De partners toonden waardering voor de manier waarop ze bij de totstandkoming zijn betrokken.

Zoals steeds is het doel van dit ontwerp van Sportdecreet meer kwaliteit en meer participatie. De stimulansen voor en de focus op kwaliteitsvol personeel, een goede werking van sportfederaties en sportclubs, en de rationalisatie van het sportfederatielandschap blijven behouden. Hoewel de sportclubs een speerpunt blijven, wordt er ook extra ingezet op andere sport, georganiseerd en niet-georganiseerd.

Dit ontwerp van decreet beoogt geen financiële of organisatorische maar enkel een inhoudelijke rationalisatie. Het blijft uitgaan van het huidige beschikbare budget. Er komen wel afzonderlijke kredieten voor de unisportfederaties en de multisportfederaties. De verdeling tussen beide wordt in een uitvoeringsbesluit bepaald. Voor de nieuwe beleidsfocussen, sportkaderopleiding en rationalisatie, voorziet de regering in middelen vanuit de fusie-incentives en de uitdovende DAC-regeling.

In de definitie van sport wordt verduidelijkt dat sportactiviteiten sedentair gedrag tegengaan en gezondheid bevorderen. Het gezondheidsbevorderende effect hoort

minstens op het vlak van fysieke fitheid te spelen. Uiteraard kan sporten ook andere voordelen van mentaal en sociaal welzijn hebben, die echter ook via niet-sportieve activiteiten bevorderd worden. Zo dekt de term sport de juiste lading en wordt die niet gebruikt voor activiteiten zoals denksport.

1.2. Unisportfederaties

Voor de werf unisportfederaties subsidieert de Vlaamse overheid in principe één sportfederatie per sporttak. Terwijl er beleidsrust is voor de subsidiëring van de basiswerking, wordt de projectsubsidiëring geoptimaliseerd en versterkt via de beleidsfocussen. Voorts wordt verduidelijkt dat een unisportfederatie niet alle facetten van het totaalaanbod zelf hoeft te organiseren, maar die ook kan overlaten aan multisportfederaties of andere erkende sportfederaties, al dan niet via een samenwerkingsverband. De unisportfederatie moet wel het overzicht behouden over de volledige sporttak, en kan op hiaten worden aangesproken. Een overlappend aanbod door andere sportfederaties is wel mogelijk.

Het aantal basisopdrachten wordt van vijf naar drie teruggebracht: totaalaanbod; kaderopleiding en bijscholing; en sportclubondersteuning. Het schrappen van de andere basisopdrachten zorgt niet voor een inhoudelijke wijziging, omdat die taken voor een goede uitvoering van de andere drie zorgen. Interne en externe informatie en promotie, kwaliteitszorg en goed beheer van de organisatie worden dus geïntegreerd in de drie andere basisopdrachten.

Het voorliggende ontwerp van decreet wijzigt niets aan de kwaliteitsprincipes van de unisportfederaties. In de subsidievoorwaarden wordt de diplomaverplichting beter omschreven, en gewijzigd. Er wordt toegevoegd dat het desbetreffende verplichte personeelslid – of de verplichte personeelsleden – effectief het sporttechnische beleid voert of daarbij betrokken is. Zo wordt de link gelegd tussen de verwachtingen en de taken en rollen van dat personeelslid. De diplomaverplichting van master in de Sport- en Bewegingswetenschappen blijft behouden. De benaming is gewijzigd naar analogie van het onderwijs.

Voor de unisportfederaties blijven de verplichte sportspecifieke kwalificaties behouden. Voortaan wordt het hoogste niveau verwacht, dat van trainer A, om zo een duidelijke kwaliteitsambitie uit te spreken voor het sporttechnische beleid van de unisportfederaties. Rekening houdend met de praktische haalbaarheid en met het feit dat naast kwalificaties ook competenties belangrijke beoordelingselementen zijn in het hedendaagse personeelsbeleid, kan de Vlaamse Regering bepalen onder welke voorwaarden van de diplomavereiste kan worden afgeweken. Minister Weyts denkt aan een commissie die zal nagaan of de persoon over de competenties beschikt om het sporttechnische beleid te voeren. De diplomaverplichtingen mogen ingevuld worden met twee personeelsleden, of met één persoon die over beide diploma's beschikt. De minister voorziet in een overgangsperiode zodat het huidige personeel dat voldoet aan de voorwaarden van het huidige decreet, in dienst kan blijven.

1.3. Multisportfederaties

In de tweede werf, de multisportfederaties, beoogt minister Weyts om de overlappingen en concurrentie tussen de sportfederaties zoveel mogelijk te vermijden, en om in te zetten op ieders sterktes en meerwaarde. Voor de multisportfederaties worden de opdracht en het subsidiemechanisme deels gewijzigd. Net als bij de unisportfederaties worden de basisopdrachten 4 en 5 geschrapt en geïntegreerd in de andere basisopdrachten. Daarnaast voert de minister ook enkele inhoudelijke wijzigingen door. Multisportfederaties kunnen bij het organiseren van recreatieve sportbeoefening een focus leggen op multisport voor de jeugd en op sporten die niet worden aangeboden door unisportfederaties, en daarvoor ondersteund worden. Als basisopdracht

wordt toegevoegd dat multisportfederaties initiatieven nemen in functie van het aanbod voor de anders georganiseerde, ongebonden of niet-sporters. Het aanbod moet vernieuwend zijn. Het aan het sporten brengen en houden van personen uit de kansengroepen vormt binnen deze basisopdracht een bijzondere uitdaging.

De basissubsidie van de unisportfederaties is zoals voorheen een minimumbedrag van 60.000 euro, aangevuld met een bedrag op basis van het aantal aangesloten leden. Bij de multisportfederaties werkt het beleid voortaan enkel met een basissubsidie van 60.000 euro. De subsidie voor het aantal aangesloten leden vervalt. Dat budget wordt toegevoegd aan de korf voor kwaliteitsprincipes. Het doel is om:
- de vernieuwde visie op de rol van de multisportfederaties voor de vierde basisopdracht via het subsidiemechanisme te concretiseren;
- deze vernieuwde basisopdrachten voldoende financieel te ondersteunen;
- de concurrentiestimulerende overlappingen tussen de opdrachten en financiering van respectievelijk de unisport- en multisportfederaties te verkleinen.

De kwaliteitsprincipes voor de multisportfederaties zijn dezelfde als voor de unisportfederaties, met daarbovenop de kwaliteit van het aanbod voor de anders georganiseerde, de ongebonden of de niet-sporters. De inhoudelijke beoordeling gebeurt op basis van het beleidsplan. Het subsidiebedrag is gerelateerd aan de score op de beoordelingscriteria en op het financiële behoefteplan. De Vlaamse Regering zal voor de beoordeling de methode, de frequentie en de criteria vastleggen. Nieuw is dat de multisportfederaties ook kunnen gesubsidieerd worden voor sporten die niet op de sporttakkenlijst staan, bijvoorbeeld frisbee. Gezien de bijkomende opdracht worden er ook enkele definities toegevoegd, namelijk van de anders georganiseerde en de ongebonden sporter.

De complementariteit tussen multi- en unisportfederaties krijgt vorm door: de verduidelijking in de regierol van de unisportfederaties over het totaalaanbod; de eerste basisopdracht van de multisportfederaties; en de bijkomende vierde basisopdracht voor de multisportfederaties.

Om de multisportfederaties de tijd te geven zich aan te passen aan de vernieuwde opdrachten, komt er een overgangsperiode van twee hele werkingsjaren. Tijdens die periode zal het nieuwe subsidiemechanisme nog niet worden toegepast. De algemene werkingssubsidie zal daarin het gemiddelde bedragen van de definitief toegekende algemene werkingssubsidie voor de werkingsjaren 2020 en 2021. Dat subsidiebedrag wordt verhoogd met de maximaal toegekende subsidie voor de beleidsfocus jeugdsport, innovatie of laagdrempelig sportaanbod die de multisportfederatie in kwestie ontving voor het werkingsjaar 2022. Zo kan de sportfederatie gesubsidieerde projecten voortzetten tijdens de lopende olympiade. Via deze slotbepaling is de multisportfederatie zeker van haar subsidies tijdens de inhoudelijke transitieperiode. De multisportfederatie moet tijdens deze twee werkingsjaren de transitie maken, waardoor ze de aangepaste basisopdrachten vanaf het werkingsjaar 2025 integraal uitvoeren. In het najaar van 2022 moeten de multisportfederaties hun plannen voor de transitie uiteenzetten in een aangepast beleidsplan voor de werkingsjaren 2023 en 2024.

Daarnaast worden er enkele wijzigingen doorgevoerd die op beide federatietypes van toepassing zijn. Voortaan worden hun algemene werkingssubsidies berekend op de scores op basis van aangesloten leden, trainers en van goed bestuur, in het tweede jaar voorafgaand aan het werkingsjaar waarvoor de subsidie wordt toegekend. Voor de basiswerking kan een sportfederatie die nog niet gesubsidieerd werd als uni- of multisportfederatie, aan het begin van elke olympiade voor het eerst een aanvraag indienen. Tijdens de lopende olympiade kan geen eerste subsidiëringsaanvraag ingediend worden. Voor de aanvullende subsidies komt er een onderscheid tussen beleidsfocussen met indienmomenten om de twee jaar en met een jaarlijks indienmoment. De eerste categorie omvat jeugdsport, kansengroepen, en

professionalisering van de sportkaderopleiding. De tweede behelst innovatie, topsport, rationalisatie en sportkampen. Die laatste thema's zijn meer onderhevig aan maatschappelijke evoluties. Net als nu zullen projecten nog steeds voor vier jaar kunnen worden gesubsidieerd.

1.4. Beleidsfocussen

De derde werf is die van de beleidsfocussen. De belangrijkste wijziging hier behelst de drie bijkomende beleidsfocussen: rationalisatie, kansengroepen en – althans voor de unisportfederaties – de professionalisering van sportkaderopleiding. De beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod wijzigt naar de beleidsfocus kansengroepen. Voor de unisportfederaties worden deze middelen verdeeld onder de beleidsfocussen innovatie en kansengroepen. Voor de multisportfederaties worden de beleidsfocussen laagdrempelig sportaanbod, innovatie en jeugdsport stopgezet. Deze middelen worden toegevoegd aan het subsidiebudget voor hun basiswerking.

Voorts worden er enkele kleine wijzigingen doorgevoerd aan de algemene omschrijving van de beoordelingscriteria. Ook op het vlak van de planlasten worden er wijzigingen doorgevoerd. Voor de beleidsfocus jeugdsport wordt verduidelijkt dat de projectsubsidie gericht moet zijn op een specifiek jeugdsportproject met als doel de kwaliteit van de jeugdsport te verhogen. Die nadruk is belangrijk omdat uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de huidige jeugdsportprojecten soms te weinig focussen op kwaliteit. Daarnaast is hogere jeugdsportparticipatie niet voor alle clubs wenselijk en haalbaar, maar een inzet op kwaliteit wel. Het algemene mechanisme waarbij er gewerkt wordt met een jeugdsportreglement, blijft behouden, met weliswaar twee wijzigingen. Ten eerste wordt de overhead niet langer gesubsidieerd. Ter compensatie wordt de verplichte cofinanciering verlaagd. Ten tweede worden de bestedingsverplichtingen voor de clubs geschrapt. Dat betekent in de praktijk dat jeugdsportclubs enkel verplicht gecontroleerd worden op de scores die ze behalen om de jeugdsportsubsidies te verdienen, maar dat er geen verplichte bewijsvoering en controle meer is op de besteding van de subsidies.

De beleidsfocus innovatie, die voorheen louter voor sportparticipatie gold, wordt verbreed naar projecten die zijn gericht op een betere beleving of een optimalisatie van het sportaanbod. Projecten moeten wel steeds een inhoudelijke focus hebben en een concrete impact op het terrein. Voorbeelden zijn projecten die inzetten op innovatie in het integriteitsbeleid en met betrekking tot een betere begeleiding van sportbegeleiders.

De beleidsfocus kansengroepen is gericht op projecten om kansengroepen aan het sporten te krijgen. De focus is sterk gelinkt aan de tweede doelstelling uit de vorige beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod, maar geeft de sportfederaties wat meer duidelijkheid.

De beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen geldt specifiek voor de sportopleidingen in de Vlaamse Trainersschool, en is dus gelinkt aan unisportfederaties, die wel rekening moeten houden met de behoeften van de multisportfederaties. De beleidsfocus wil een extra impuls geven op het vlak van kwaliteit, instroom en doorstroom van sportkaderopleidingen en sportgekwalificeerden, maar ook op valorisatie. Daarmee beoogt deze focus het activeren of actief houden van sportgekwalificeerden als trainers in sportclubs. Onder professionalisering vallen de activiteiten die kwaliteitsverbetering of het beroepsmatig activeren van personen tot doel hebben.

De volgende beleidsfocus betreft de sportkampen. Die werking is grondig geëvalueerd. De cijfers voor de beleidsfocus zijn stabiel positief, met uitzondering van de coronajaren. De focus wordt bijgevolg gehandhaafd, maar ook aangevuld met enkele aspecten om de doorstroming naar het reguliere aanbod en de participatie van g-sporters

en kinderen in armoede te bevorderen. Voortaan moeten gemiddeld vier uur, in plaats van minstens vier uur, begeleide sportactiviteiten worden aangeboden. Sportkampen die exclusief gericht zijn op g-sporters komen voortaan vanaf drie opeenvolgende dagen in aanmerking voor subsidies. Multisportfederaties kunnen ook gesubsidieerde sportkampen aanbieden voor sporten die niet op de sporttakkenlijst staan. Enkel sportkampen in het Nederlandse taalgebied komen in aanmerking. Voorts worden er enkele administratieve verplichtingen geschrapt. Federaties zijn voortaan wel verplicht hun strategie kenbaar te maken om deelnemers naar sportclubs toe te leiden.

De beleidsfocus rationalisatie heeft efficiëntiewinst tot doel en speelt in op eerdere projecten om sportfederaties te doen samenwerken, zodat ze meer van het beschikbare budget kunnen investeren in de sport, de sportclubs en de sporter. Het kan gaan om projecten waarbij er samengewerkt wordt tussen unisportfederaties of multisportfederaties onderling of tussen federaties van de twee types. Daarnaast zijn ook samenwerkingen of fusies van een uni- of multisportfederatie met een of meerdere louter erkende sportfederaties mogelijk. Het gaat om niet-inhoudelijke samenwerking, bijvoorbeeld de gezamenlijke aankoop van een ledenbeheersysteem, het delen van personeelsleden, een beter aangestuurde backoffice, fusies, en clustering van aanverwante sporten. De sporttakkenlijst wordt nog sterker ingezet als beleidsinstrument. Het principe van één sportfederatie per sporttak blijft gehandhaafd, maar fusies tussen unisportfederaties in aanverwante sporttakken worden mogelijk. Over die verwantschap brengen zowel Sport Vlaanderen als de SARC een advies uit. De Vlaamse Regering neemt uiteindelijk de beslissing over de toevoeging of de samenvoeging van sporttakken op de sporttakkenlijst. De verwantschap kan het type sport zijn of de sporttechnische kennis, bijvoorbeeld roeien en kajakken, oriëntatielopen en wandelen, en diverse gevechtssporten. De overheid stimuleert fusies, echter zonder ze te verplichten.

Aan de decretale voorwaarden voldoen, leidt niet automatisch tot de opname op de sporttakkenlijst. Dat is immers een beleidskeuze van de Vlaamse Regering. Een sport die wel wordt opgenomen, kan eventueel worden samengevoegd met een reeds bestaande sporttak. Bij deze beleidskeuze houdt de regering rekening met het sportlandschap, het draagvlak en de doelstellingen van de sporttakkenlijst. Zo besliste ze om muaythai en kickboksen gezamenlijk op de sporttakkenlijst te plaatsen, aangezien ze onder één Vlaamse sportfederatie vallen en vele clubs ze allebei aanbieden. Door de mogelijkheid van samenvoeging kan de situatie in het Nederlandse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad mee in rekening worden gebracht.

De voorwaarden voor opname op de sporttakkenlijst blijven op zich gelijk, maar voortaan moet aan de eerste voorwaarde verplicht worden voldaan en daarnaast aan één van de twee andere voorwaarden. Zo worden er enkel sporten opgenomen die sedentair gedrag tegengaan en de gezondheid helpen bevorderen.

Spontane fusies tussen unisportfederaties in aanverwante sporttakken worden decretaal mogelijk. Ook Sport Vlaanderen wordt daarbij dan om advies gevraagd.

1.5. Diverse thema's

Als laatste werf vermeldt minister Weyts een aantal resterende thema's. Het eerste daarvan betreft de planlasten. Bij de planlastvermindering wordt erover gewaakt voldoende inzicht in de werking van de sportfederaties te behouden. Ook de planlasten van de erkende niet-gesubsidieerde sportfederaties worden verminderd, onder meer door de erkenningsvoorwaarden en de rapportering over het beleidsplan te verminderen. Sportfederaties hoeven slechts één keer per olympiade een effectmeting te rapporteren in plaats van jaarlijks.

Het groeitraject voor goed bestuur is een belangrijk beleidsinstrument voor de sportfederaties. Het blijft dan ook behouden als kwaliteitsprincipe. Wat de integriteit betreft, blijven de stimulansen en verplichtingen voor ethisch en gezond sporten behouden, maar worden er verplichtingen op het vlak van integriteitsbeleid toegevoegd aan de erkenningsvoorwaarden voor sportfederaties en organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. In de erkenningsvoorwaarden voor erkende sportfederaties komt er een verplichting om een integriteitsbeleid te voeren, met minstens de aanstelling van een API. In de praktijk beschikken ook de meeste erkende niet-gesubsidieerde sportfederaties al over een dergelijk aanspreekpunt.

Elke gesubsidieerde sportfederatie krijgt extra en meer uitgebreide voorwaarden opgelegd op het vlak van integriteitsbeleid. De Vlaamse Regering zal die voorwaarden nader bepalen. Op zich verandert er niets aan de huidige voorwaarden, maar ze worden opgesplitst in erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden. De definitie van aanspreekpunt integriteit wordt uitgebreid met de optie om daarvoor een organisatie aan te stellen. Sommige vinden het immers moeilijk zelf zoiets te organiseren. De taken van het API worden uit de definitie geschrapt, en samen met de andere aspecten van het integriteitsbeleid in het besluit van de Vlaamse Regering bepaald. Daarbij zullen minstens de taken eerste opvang en doorverwijzing rechtstreeks aan het aanspreekpunt toegewezen worden. Om de rol van het API zuiver te houden zullen bepaalde andere opdrachten, waaronder een preventiebeleid voeren, niet langer aan het aanspreekpunt maar aan de sportfederatie zelf toegewezen worden.

Ook in sommige andere erkenningsvoorwaarden wordt een en ander gewijzigd. Zo wordt verduidelijkt op welke vlakken een erkende sportfederatie een onafhankelijk beleid moet voeren. Daarbij gaat het om het geheel van verschillende elementen, die binnen de context van zowel de sporttak als de sportfederatie moeten bekeken worden. Minimaal moeten ze het volgende zelfstandig kunnen: sponsorinkomsten en andere financiering innen; beslissen over wijzigingen in sportieve reglementen; een marketingbeleid voeren of aansturen; een humanresourcesbeleid voeren. Daarbij is samenwerking met derden mogelijk en soms zelfs wenselijk zolang de sportfederatie maar autonoom beleidskeuzes kan maken en transparant werkt, ook met betrekking tot de financiële stromen.

Voor de aanvragen voor erkenning en subsidiëring wordt de indieningsdatum verschoven van 1 naar 10 september. Dat geeft de sector iets meer tijd na de zomervakantie. De minimale voorwaarden met betrekking tot de verzekeringspolissen worden uitgebreid door ook voor de sporters die deelnemen aan anders georganiseerd aanbod van de sportfederaties, verzekeringen op te leggen.

Voorts komen er enkele kleine aanpassingen aan de erkenning en subsidiëring van de koepelorganisatie VSF. Zo wordt er geen minimaal bedrag meer bepaald voor de subsidiëring. Tegelijk vervalt, vanuit de principes van autonomie, vertrouwen en planlastvermindering, de verplichting om in de uitvoering van de basisopdrachten en de subsidieerbare kosten bepaalde verhoudingen te respecteren. Bij de derde basisopdracht wordt de coördinatierol voor efficiëntiewinsten bij de aangesloten sportfederaties en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding toegevoegd. Daarnaast wordt bepaald dat met de koepelorganisatie een samenwerkingsovereenkomst kan worden afgesloten, die louter gaat over de optimalisering van de praktische uitvoering van de opdrachten. In die samenwerkingsovereenkomst zullen geen bijkomende subsidievoorwaarden worden opgenomen.

Er komen geen fundamentele wijzigingen aan de opdrachten en het subsidiemechanisme van de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. In hun erkenningsvoorwaarden worden deze organisaties verplicht om een integriteitsbeleid te voeren. De mogelijkheid om in te tekenen op de huidige beleidsfocussen blijft voor hen behouden. Zoals gezegd opteert minister Weyts ervoor om de beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod te wijzigen in de beleidsfocus kansengroepen. Ook

organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding zullen de mogelijkheid krijgen om met samenwerkingsovereenkomsten te werken.

De definitie van luchtactiviteiten wordt aangepast zodat de beoefenaars zelf met behulp van mechanisch materiaal in de lucht horen te zijn. Die definitie ligt in lijn met de definitie van sportieve vrijetijdsbesteding. Activiteiten zoals modelluchtvaart en activiteiten met drones worden daarmee uitgesloten.

Tot slot komen er nog enkele kleinere aanpassingen aan de definities en terminologie, deelt minister Weyts mee.

2. Vragen en opmerkingen uit de commissie

2.1. Philippe Muyters

Philippe Muyters is blij met de voorliggende wijzigingen aan het decreet van 2016, dat destijds een hele stap vooruit heeft ingeluid in de ondersteuning van de sportfederaties. Uit de toelichting en de hoorzitting blijkt dat het doel om de kwaliteit te verhogen en om het geld meer aan sporters en minder aan structuren te besteden, goed wordt bereikt. Een dergelijke ingrijpende verandering in het sportfederatielandschap moet snel genoeg geëvalueerd worden. Het commissielid prijst dat minister Weyts het werkveld daar sterk bij heeft betrokken. Het voorliggende ontwerp van decreet is het gevolg van die evaluatie.

Het enige aspect waarbij de sportfederaties in de hoorzitting nog voor een wijziging hebben gepleit, is de diplomavereiste. Ze verkiezen een opening naar trainer B als minimumvereiste, in plaats van trainer A. Philippe Muyters vindt het echter beter om de lat wat hoger te leggen en op die manier zoveel mogelijk mensen te motiveren om erover te raken, veeleer dan ze wat lager te leggen en dan te hopen dat sommigen toch nog hoger uitkomen. Het ontwerp van decreet maakt daarbij letterlijk mogelijk dat de lat lager komt te liggen voor iedereen bij wie de hoogste norm aantoonbaar buiten bereik blijft. Koen Umans heeft bovendien in de hoorzitting aangegeven dat de sportfederaties niet eensgezind achter een amendement staan. De hoogste kwaliteit moet het streefdoel zijn, met de mogelijkheid om een stapje lager te blijven voor wie dat met goede argumenten kan motiveren.

De N-VA zal de voorliggende wijzigingen met volle overtuiging steunen, kondigt Philippe Muyters aan.

2.2. Annick Lambrecht

Annick Lambrecht deelt mee dat haar Vooruitfractie zeer te spreken is over de switch. Multisport concentreert zich daardoor nog meer op een laagdrempelig en divers sportaanbod en op het aantrekken van zoveel mogelijk sporters. Hierdoor komt multisport minder in het vaarwater van unisport, dat zich blijft focussen op het volledige gamma aan sportopleidingen binnen specifieke sporttakken.

Ook positief noemt de spreker de mogelijkheid voor sporters en clubs uit kleinere federaties die niet erkend zijn, om via de multisportfederaties alsnog ondersteuning te ontvangen.

Vooruit steunt dus de filosofie, maar zal zich onthouden in de eindstemming over het hele ontwerp van decreet. De switch van multisport naar zoveel mogelijk Vlamingen aan het sporten krijgen, wordt niet volledig gemaakt. Het aantal leden is voor multisportfederaties nog steeds een belangrijke parameter om subsidies te ontvangen. Wat zal er gebeuren met multisportfederaties die geen werk maken van een betere begeleiding, het aanspreken van kansengroepen of een diverser aanbod? Als ze maar voldoende leden houden, krijgen ze nog steeds subsidies. Het ontwerp van

decreet bewerkstelligt dus een gestage evolutie maar laat helaas na om de grote knopen door te hakken en de grote lijnen uit te tekenen.

Sinds 2017 zijn er vijf nieuwe sportfederaties bijgekomen, zonder evenredige stijging van het budget. Dat probleem wordt niet opgelost door de subsidies maar om de vier jaar toe te kennen. Als er meer federaties komen, zou er meer budget moeten worden vrijgemaakt, heeft Annick Lambrecht in de hoorzitting als belangrijkste vraag van de sector genoteerd. Dat de voorheen jaarlijkse subsidieaanvraag voor nieuwe sportfederaties nog maar om de vier jaar mogelijk zal zijn, is eigenlijk veeleer een besparingsmaatregel, aangezien nieuwe federaties daardoor niet snel op subsidies kunnen rekenen. Geeft minister Weyts toe dat een besparing de bedoeling is van deze maatregel? Waarom laat hij het budget niet meestijgen met het aantal federaties? Hoewel Vlaanderen steeds meer mensen aan het sporten wil krijgen, moeten de sportfederaties het met steeds minder middelen rooien.

De regering krijgt met dit ontwerp van decreet de mogelijkheid om het subsidiepercentage voor multisportfederaties jaarlijks aan te passen. Annick Lambrecht polst naar de motivering daarvan.

2.3. Maaike De Rudder

Maaike De Rudder wijst op het belang van dit ontwerp van decreet, aangezien het belangrijkste doel van het Vlaamse sportbeleid erin moet blijven bestaan om zoveel mogelijk Vlamingen levenslang gezond te laten bewegen en te sporten. Het decreet van 2016 is daarvoor het belangrijkste beleidsinstrument. Het Vlaamse regeerakkoord (*Parl.St.* Vl.Parl. 2019-20, nr. 31/1) kondigt een grondige evaluatie aan. Minister Weyts heeft zich voor de wijzigingen die hij in zijn visienota aankondigt, gebaseerd op een evaluatie door Sport Vlaanderen en de Vlaamse Sportfederatie. Voor CD&V moet de belangrijkste wijziging tot doel hebben om de decretale basisopdracht van de multisportfederaties aan te passen, zodat er minder overlappingen en concurrentie met de unisportfederaties overblijven.

Multisportfederaties moeten voortaan een aanbod uitbouwen voor Vlamingen die nog geen lid zijn van een sportclub en zich voor de jeugd inzetten. Daarnaast krijgen de multisportfederaties steun voor sporten die niet via de unisportfederaties worden aangeboden. CD&V steunt die keuzes in de hoop dat duidelijkere profielen van de uni- en multisportfederaties meer sporters zullen aantrekken en dus meer mensen tot bewegen zullen motiveren.

CD&V heeft wel nog enkele vragen. De eerste gaat over de ongebonden beoefende sporten zoals wandelen, lopen, fietsen, mountainbiken enzovoort. Elke Vlaming zal wel eens een van die activiteiten beoefenen, veronderstelt het commissielid. De vermelde sporten zijn ideaal voor een ongebonden beoefening, zonder nood aan gekwalificeerde trainers en op gelijk welk tijdstip. De vraag is of hun beoefenaars wel een behoefte voelen aan het nieuwe aanbod van een multisportclub. Het verwachtingspatroon van de ongebonden sporter is veeleer dat van een consument, die de baten tegen de lidmaatschapsbijdrage afweegt. In andere sporten is de keuze voor een club vaak bewuster en is er meer besef van het belang van een engagement. Maaike De Rudder verwacht van de toestroom van ongebonden sporters een sterk effect op de clubwerking.

De commerciële sportsector heeft een groot aanbod, met naast de fitnesssector een groeiend aandeel van formules met fysio, krachttraining, yoga, voedingsbegeleiding enzovoort. De bijbehorende professionele begeleiding vergt een businessplan, investeringen en een focus op innovatie die een sportclub met vrijwilligers niet aankan. Het beleid moet daarover nadenken.

De sprekers op de hoorzitting hebben getuigd van een schrijnende afname van het vrijwillige engagement in de sportclubs. Clubs hebben het bijzonder moeilijk om trainers, begeleiders, helpers en andere vrijwilligers te vinden. Die situatie is mee in de hand gewerkt door de coronacrisis.

Multisportfederaties krijgen de opdracht multisport aan de jeugd aan te bieden; maar vanwaar de beperking tot die doelgroep, gezien het belang van multisport voor andere doelgroepen? Welke gevolgen zullen er zijn voor federaties die zich op andere doelgroepen als senioren richten? Van OKRA-SPORT+ kan bezwaarlijk een aanbod voor de doelgroep jeugd worden verwacht.

CD&V steunt het streven om kinderen meer aan het sporten te krijgen, en vooral binnen dezelfde multisportclub. Er zijn voldoende voorbeelden bekend, veronderstelt Maaike De Rudder. De beleidskeuze sluit aan bij recent wetenschappelijk onderzoek dat aantoont dat kinderen baat hebben bij het beoefenen van meerdere sporten. Zullen echter ook activiteiten die de brede motorische ontwikkeling stimuleren maar nog niet echt onder een sporttak te klasseren zijn, zoals het plan van Multimove, in aanmerking komen?

De Vlaamse Sportraad schaart zich in zijn advies ten volle achter de nieuwe opdracht voor de multisportfederaties, en achter een grotere focus op kwalitatieve parameters. Maar de raad merkt op dat de kwantitatieve parameters volledig afwezig zijn gebleven in het ontwerp van decreet, wat weinig financiële zekerheid oplevert. CD&V deelt die visie en verwacht van de minister dat hij die zekerheid wel kan bieden. Ook de Raad van State maakt een opmerking bij het ontbreken van de kwantitatieve criteria. Waarom staan er geen in het ontwerp van decreet?

CD&V is wel zeer tevreden met de paragrafen die artikel 11, 9°, van het ontwerp van decreet toevoegt aan artikel 16 van het huidige decreet. Ze strekken ertoe dat de Vlaamse Regering in de verdeling van het jaarlijkse budget voor algemene werkingssubsidies tussen de uni- en de multisportfederaties het percentage voor de multisportfederaties kan bepalen. Maar waarom geen decretale vastlegging van een minimumpercentage, naar analogie van het Kunstendecreet? Het voorliggende ontwerp van decreet stelt alleen dat het budget moet worden verdeeld over beide federatietypes, dus zonder enige garantie dat de multisportfederaties de nodige middelen zullen krijgen voor hun toegenomen opdracht.

De Vlaamse Sportfederatie heeft op de hoorzitting uitdrukkelijk aandacht gevraagd voor de financiële zekerheid van de federaties. Ze pleit voor een verhoging van het totale budget. Hoe denkt de minister daarover?

Wat het toezicht op de toegekende subsidies betreft, waren er onlangs persberichten over een audit waarmee minister Weyts wil nagaan of de topsportsubsidies van Cycling Vlaanderen niet door Cycling Belgium gebruikt zijn. CD&V is tevreden met die principiële opstelling. Er moet inderdaad een Chinese muur zijn tussen de Vlaamse en de Belgische federatie. Kan de minister bevestigen dat dergelijke controles van die Chinese muren ook bij andere gesplitste federaties nauwgezet gebeuren, en met name de muren tussen Voetbal Vlaanderen en de KBVB?

Maaike De Rudder noemt de beleidsaandacht voor de ongebonden sporters terecht. Tegelijk houdt de minister de erkende niet-gesubsidieerde sportfederaties buiten het Vlaamse sportbeleid, heeft onder meer de SARC geconstateerd. Dat betreurt CD&V enigszins. De fractie vraagt op welke manier de minister die federaties kan ondersteunen voor hun bijdrage aan het sportbeleid.

Voorts peilt het commissielid ernaar hoe en wanneer het sportkampenbeleid zal worden geëvalueerd.

Erg tevreden is CD&V over de nieuwe beleidsfocus rationalisatie, vooral met betrekking tot gezamenlijke backoffices. Hopelijk komt er voldoende budget om het een attractieve beleidsfocus te maken. Hoe zal de monitoring gebeuren?

Ook de nieuwe beleidsfocus professionalisering in de sportkaderopleidingen draagt de goedkeuring van CD&V weg. De Vlaamse Trainersschool vraagt wel extra budget. Zal de minister op die vraag ingaan?

Het is goed dat alle drempels voor sporten in ogenschouw genomen worden, ook voor kansengroepen. Hoe past die beleidsfocus echter in de uitrol van de UiTPAS? Welke kansentarieven voor de gebruikers van die pas kunnen er komen?

CD&V steunt de principiële keuze om de beleidsfocus kansengroepen niet te laten gelden voor de multisportfederaties, aangezien die focus zo al tot hun basisopdrachten behoort. De SARC heeft wel gewezen op de financiële uitdagingen van de projecten voor kansengroepen. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat de multisportfederaties voor dat deel van hun basisopdracht financiële stimuli krijgen?

Het commissielid polst voorts naar de link tussen de beleidsfocus jeugdsport en het SportKompas.

Hoe zal de beleidsfocus innovatie rekening houden met de evaluatie en de aanbevelingen? De Vlaamse Sportfederatie vraagt een extra subsidiemogelijkheid voor projecten die de federaties in dat kader zelf nodig achten.

CD&V staat niet achter het voorstel van de Vlaamse Sportfederatie met betrekking tot een verlaging van het minimumniveau voor trainers van A naar B. De fractie acht de uitzonderingsmogelijkheid in het ontwerp van decreet voldoende.

Tot slot steunt Maaike De Rudder de bedenking van de Vlaamse Sportraad over organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. De sectorraad vraagt aan de Vlaamse Regering en Sport Vlaanderen om te onderzoeken hoe die organisaties meer in de kijker geplaatst en gepromoot kunnen worden. Die vraag sluit aan bij de oproep van CD&V om de erkende sportfederaties, de private sportsector en organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding meer te betrekken bij het Vlaamse sportbeleid. Gezien het voornemen om zoveel mogelijk Vlamingen levenslang te laten sporten, pleit CD&V er bijvoorbeeld voor om de Vereniging voor de Modelluchtvaartsport met haar ruim tweeduizend leden een alternatieve ondersteuning te bieden. Die organisatie is nu geschrapt uit de vrijetijdscluster luchtactiviteiten.

De spreker vat samen dat CD&V het ontwerp van decreet met overtuiging zal goedkeuren, in het besef dat daarmee het werk echter nog niet af is. Haar vragen kunnen helpen om de vinger aan de pols te houden in de uitvoering. Als belangrijkste werkpunten vermeldt Maaike De Rudder: de uitvoeringsbesluiten in overleg met de sportsector en hun financiële gevolgen; de strijd tegen grensoverschrijdend gedrag; meer diversiteit in bestuur en clubs; en het sportbeleid voor de niet-gesubsidieerde en private markt.

2.4. Johan Deckmyn

Johan Deckmyn stelt vast dat het decreet van 2016 niet langer aan de behoeften van het snel veranderende Vlaamse sportlandschap voldoet. Een duidelijkere bevoegdheidsafbakening tussen multi- en unisportfederaties is nodig. De nieuwe beleidsmaatregelen beogen daarnaast een hogere sportparticipatie in en naast de sportclub. De kwaliteitsverbetering van het aanbod en van de sportparticipatie krijgt bovendien impulsen door versterkte maatregelen op het vlak van sportbegeleiding, innovatie, integriteit en sportbeleving.

Om die terechte ambities te vertalen, is het voorliggende ontwerp van decreet hier en daar wel erg technisch geworden.

Het doorgedreven overlegtraject dat eraan is voorafgegaan, vindt Johan Deckmyn in elk geval een goede zaak. Het decreet is een belangrijk kader voor het beleidsdomein Sport. Een integraal sport- en bewegingsbeleid heeft er ontegensprekelijk baat bij om in te spelen op de algemene ontwikkelingen in het Vlaamse beleid, en om daarin koppelingen met andere beleidsdomeinen te maken. Dat laatste aspect mist het commissielid wel enigszins in dit ontwerp van decreet.

Ondanks het feit dat het brondecreet amper zes jaar oud is, is het door het snel evoluerende sportlandschap nu al aan een grondige revisie toe. De evolutie zal ook hiermee niet stoppen, verwacht de spreker. In hoeverre heeft de minister al geanticipeerd op komende veranderingen? Of wordt er over enkele jaren opnieuw aan het decreet gesleuteld?

In de memorie van toelichting staat dat ongeveer 1,4 miljoen van de 6,6 miljoen Vlamingen op regelmatige basis sporten en bewegen in het georganiseerde aanbod. Dit ontwerp van decreet heeft dus op heel wat Vlamingen een impact. Nochtans zijn er in de hedendaagse maatschappij heel wat alternatieven voor sportbeoefening voorhanden. Het is zaak te blijven inzetten op de promotie van sportparticipatie in de breedste zin van het woord en bij alle Vlamingen. Sport en beweging kunnen zeker na de coronajaren een extra stimulans gebruiken. De extra aandacht voor groeipotentieel en braakliggende terreinen voor de georganiseerde sector is positief. De extra inzet op de activatie – al dan niet in een sportclub – van niet-sportende Vlamingen, en op multisport voor de jeugd vindt de spreker daarbij een gezonde beleidskeuze.

Zoals in het regeerakkoord staat, is er een eerste evaluatie gekomen van het decreet van 2016. Het doel van dergelijke evaluaties is na te gaan of er bijsturingen nodig zijn. Maar waren er dan geen andere evaluaties van dit belangrijke decreet? Zo ja, wat hebben ze opgeleverd?

De evaluatie heeft aan het licht gebracht dat er projectsubsidies mogelijk moeten worden met een duur van meer dan één jaar, zoals vandaag is bepaald. De aanvraag van projectsubsidies blijkt nogal wat planlasten te veroorzaken, wat de regering net wil verminderen. Wat zal minister Weyts daaraan doen?

Als de minister een beleidsfocus op kansengroepen wil leggen, op welke kansengroepen doelt hij dan? Waarom overweegt hij geen integratie in het reguliere circuit?

De memorie van toelichting gewaagt van impulsen door de subsidiëring van een brede waaier van sporten die niet in het aanbod van de unisportfederaties voorkomen. Dit zou mogelijk zijn zonder versnippering, door de subsidies aan grote, sterk uitgebouwde organisaties toe te kennen. Welke organisaties heeft het beleid voor ogen?

Het voorliggende ontwerp van decreet breidt de focus uit naar anders georganiseerd aanbod, en probeert op die manier sporters te vatten die het bestaande aanbod van de federaties en clubs niet structureel benutten. De memorie van toelichting illustreert dit doel met concrete voorbeelden. Maar Johan Deckmyn vraagt zich ook hierbij af of dit geen middelenversnippering zou teweegbrengen. Of wil het sportbeleid een deel van zijn subsidies aan de federaties voorwaardelijk toekennen? Bij het doel om een breder publiek te bereiken, heeft het commissielid geen bezwaren, maar de toelichting bij artikel 2 maakt enkel gewag van aanbodstimulering, wat nogal vrijblijvend overkomt.

Artikel 3 strekt ertoe om in artikel 4, 10°, van het decreet van 2016 de zinsnede "op organisatorisch, financieel, communicatief en beleidsmatig vlak, en een eigen

onafhankelijk sport- en personeelsbeleid voeren" in te voegen. Daarbij vraagt Johan Deckmyn zich af hoe zoiets in de praktijk te controleren valt, en – opnieuw – of dit de planlasten niet zal verhogen.

In verband met artikel 5 verwacht het commissielid meer uitleg bij de voorwaarden om op de sporttakkenlijst te komen. De memorie van toelichting brengt wel concrete voorbeelden, maar de vraag is of de sportfederaties dan meer ruimte zullen krijgen, of net niet. "Het voldoen aan de voorwaarden leidt evenwel niet automatisch tot opname op de sporttakkenlijst, maar betreft een beleidskeuze van de Vlaamse Regering", citeert de spreker uit de toelichting bij artikel 5.

In de commissie is minister Weyts komen toelichten dat de nieuwe beleidsfocus kansengroepen meer duidelijkheid zal bieden, maar voor Johan Deckmyn blijft een en ander onduidelijk in deze focus, die doorheen het ontwerp van decreet herhaaldelijk terugkomt. Zo wijzigt artikel 5 de beleidsfocus op laagdrempelig sportaanbod uitdrukkelijk naar de beleidsfocus op kansengroepen. Laat de Vlaamse Regering daarmee voortaan de algemene inzet op een laagdrempelig sportaanbod achterwege? De toelichting bij artikel 18 vermeldt nochtans het behoud van een uitdrukkelijke link met die vroegere beleidsfocus. Hoe rijmt de minister de verwijdering van die focus uit dit decreet met het behoud van een sterke link ermee?

Johan Deckmyn pleit voor de nodige aandacht voor bepaalde elementen uit het advies van de Vlaamse Sportraad, zoals de vraag om van het decreet betreffende de georganiseerde sportsector geen verzameldecreet te maken voor alle sportgerelateerd beleid. Hoe reageert minister Weyts op die opmerking?

Voorts dicht de Vlaamse Sportraad het voorliggende ontwerp van decreet een tekort aan inzicht toe in de financiële gevolgen en de middelenverdeling tussen de betrokken actoren, zoals Johan Deckmyn al in een andere context heeft vermeld.

In verband met de wijziging van 'Brussels Hoofdstedelijk Gewest' naar 'tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad' vraagt het commissielid zich naar aanleiding van het SARC-advies af of het Vlaamse beleid niet duidelijker naar het Nederlandstalige karakter van het sportaanbod moet verwijzen. Voor de VGC blijkt het in de praktijk immers geen probleem om louter Franstalige initiatieven te ondersteunen. Hopelijk kan minister Weyts de nodige garanties bieden in verband met taalvoorwaarden.

De Vlaamse Sportraad vindt het net zo min als Johan Deckmyn erg duidelijk hoe de beoogde planlastvermindering zal worden gerealiseerd. De spreker rekent op duidelijke engagementen van de minister.

De raad brengt een gunstig advies uit bij de erkenningsvoorwaarden voor sportfederaties, maar Johan Deckmyn heeft al vaak aangekaart dat de Vlaamse overheid niet consequent optreedt met betrekking tot niet-nageleefde autonomievoorwaarden. Hij verwijst naar de recente doorlichting van Cycling Vlaanderen. Die federatie blijkt niet autonoom te werken, maar zich te gedragen als een vleugel van de nationale federatie, die haar beleid mee bepaalt. Ook Maaike De Rudder heeft daar terecht een opmerking over gemaakt. Ook op andere federaties acht Johan Deckmyn een dergelijke controle nodig. Zal die er ook effectief komen? De KBVB is een ander voorbeeld van een oneigenlijke splitsing. Als Vlaamse federaties enkel bestaan als doorgeefluik aan Belgische federaties, dan zouden ze volgens Johan Deckmyn geen Vlaamse subsidies mogen krijgen. Deelt minister Weyts die visie, en met welk gevolg? Plant hij een onderzoek van alle erkende federaties naar de realisatie van hun verplichte autonome werking? Waarom is het zo moeilijk om die na te leven?

2.5. Steven Coenegrachts

Steven Coenegrachts sluit zich voor het merendeel aan bij het betoog van Maaike De Rudder. Het commissielid vindt dat er een zeer degelijke opbouw aan het voorliggende ontwerp van decreet is voorafgegaan. Het was inderdaad tijd voor een evaluatie van het bestaande Sportfederatiedecreet. De minister heeft die samen met de sector doorgevoerd en legt nu op basis daarvan een aantal decretale aanpassingen voor aan het Vlaams Parlement. Als de samenleving en de manier van sporten veranderen, moet ook het decreet worden geüpdatet.

Het traditionele clubsporten is plezant, helpt sociale contacten opbouwen en maakt gezond sporten onder professionele begeleiding mogelijk, maar past niet in de levensstijl van eenieder. De drukte van het huishouden kan bijvoorbeeld een belemmering vormen. Daarom vindt Steven Coenegrachts de beleidsaandacht voor de individuele sporter terecht. Deze is mogelijk geen lid van een club, zelfs als hij er af en toe een beroep op doet. Daarnaast zijn er ook ongebonden sporters die helemaal niets hebben met clubs. Het commissielid prijst de aandacht die het beleid ervoor veil heeft, al verdwijnt daarmee wel enigszins het inzicht in het precieze aantal sportende mensen. Die overweging mag echter geen rol spelen in het streven om dit 'sign of the times' in decreetgeving om te zetten.

De Vlaamse Sportraad heeft aandacht gevraagd voor de financiële zekerheid van de sportfederaties, en specifiek de multisportfederaties. Het wegvallen van de kwantitatieve parameters dreigt gevolgen te hebben voor de zekerheid betreffende de basissubsidie. Minister Weyts zal duidelijke indicatoren moeten opnemen in de uitvoeringsbesluiten. Kan hij ter zake al enig inzicht verschaffen in de contouren?

Kansengroepen vormen een logisch aandachtspunt, waarbij het dan steeds de vraag is in hoeverre ze apart worden behandeld en in hoeverre geïntegreerd in de reguliere werking. Dat laatste is de voorkeursoplossing, aangezien de kansengroepen door een aparte behandeling net van diversiteit verstoken dreigen te blijven. Hoe wil de minister die diversiteit bewaken binnen het doelgroepenbeleid?

Voor de multisportfederaties vallen bepaalde beleidsfocussen om op in te tekenen nu weg: jeugdsport, innovatie en kansengroepen. Dit is een logische keuze om dubbele subsidiëring te vermijden, waaraan Open Vld haar volle steun betuigt. Hoe wil de minister echter bewaken dat de federaties nog de nodige aandacht blijven besteden aan die doelstellingen? Jeugd aantrekken is een voorbeeld van een heel belangrijke doelstelling die gewaarborgd moet blijven.

3. Antwoorden van minister Ben Weyts

Minister *Ben Weyts* wijst erop dat een beleid een dynamisch proces is, dat permanent evolueert en wordt geëvalueerd. De overheid wil de nodige rust bieden maar ook inspelen op actuele ontwikkelingen. Grote schokken vermijden is alleszins de bedoeling.

Wat de planlasten betreft, is het altijd zoeken naar het optimale evenwicht tussen zo weinig mogelijk administratieve verplichtingen en anderzijds genoeg controle en een beleid dat de vinger aan de pols heeft. Het voorliggende ontwerp van decreet bevat wel degelijk elementen die de administratieve lasten doen dalen, zoals de schrapping van de verplichte bestedingsverantwoording en van de rapportering over de overheadkosten binnen de beleidsfocus jeugdsport. De doelstelling om de planlasten te verlichten blijft een permanent streven maar heeft voor een groot deel betrekking op de uitvoeringsbesluiten. Samen met de sector bekijkt de minister hoe die besluiten zo optimaal mogelijk een evenwicht vinden tussen de controle op de realisatie van de doelstellingen met de middelen die daarvoor worden toegekend, en een zo beperkt mogelijk administratief keurslijf.

Wat de diplomaverplichtingen betreft, deelt minister Weyts ten volle de visie van Philippe Muyters dat het ambitieniveau best hoog mag liggen. De focus van de professionalisering ligt overigens niet zuiver op diploma's maar zeker ook op competenties. Dat de lat hoog wordt gelegd, gebeurt op vraag van de sector in combinatie met de vaststelling door de Vlaamse Regering dat een goed werkende sportfederatie sterke mensen tewerkstelt met de juiste competenties of met diploma's die deze competenties garanderen.

Kleine federaties met een beperkt personeelsbestand hebben het moeilijk om aan beide diplomaverplichtingen te voldoen. Er is altijd een uitweg, maar de regering heeft ook haar uitgangspunten. Trainer A en een master lichamelijke opvoeding zijn belangrijke profielen met een duidelijke meerwaarde.

De regering zal de competenties bepalen met een functie- en competentieomschrijving voor een sporttechnisch coördinator, en daartoe een commissie met verschillende experts samenstellen. De minister noemt het een pragmatische aanpak.

Nogal wat vragen gingen over de kwalitatieve en kwantitatieve elementen in de subsidiëring van de multisportfederaties. Minister Weyts erkent dat er altijd een zekere subjectiviteit gepaard zal gaan met een kwalitatieve beoordeling. De regering wil daaraan echter de nodige objectieve criteria verbinden, gekoppeld aan een financieel behoefteplan. Ook dit zal in een uitvoeringsbesluit worden opgenomen. Rust en zekerheid zijn gegarandeerd door deze subsidies in blokken van twee jaar toe te kennen. Voor een deel gebeurt die toekenning nog steeds op basis van een kwantitatieve beoordeling, aangezien een zekere representativiteit altijd een vereiste zal zijn. Daarnaast zal de beoordeling dus ook een kwalitatief aspect bevatten. De kwantitatieve beoordeling staat tevens garant voor een zekere continuïteit en zekerheid. De grootteordes zijn een zaak voor de uitvoeringsbesluiten. Daarvoor dienen de decreten niet, stelt minister Weyts.

Met betrekking tot de ongebonden sporters maakt de Vlaamse Regering duidelijke keuzes en wil ze overlappingen vermijden. Ze zal de multisportfederaties ondersteunen binnen de structurele basissubsidiëring. Unisportfederaties kunnen daarvoor ondersteuning krijgen binnen de beleidsfocussen, maar hun hoofddoel blijft het regelmatige sportaanbod in clubverband. Voor de multisportfederaties zien de Vlaamse overheid en de sector een specifieke rol weggelegd om de ongebonden sporters tot sport en beweging aan te zetten. Gezien de grote meerwaarde daarvan voor het Vlaamse sportbeleid in zijn geheel is het een duidelijke beleidskeuze om de multisportfederaties naar die rol te begeleiden in plaats van hen te subsidiëren voor wat unisportfederaties al doen. Daarmee worden de rollen duidelijker afgebakend.

Wat de kansengroepen betreft, zal het onderscheid niet zo strikt zijn. Voor hen komen er twee extra impulsen, via zowel de uni- als de multisportfederaties. Die versnelling wordt iets forser bij de multisportfederaties, vanuit de ratio dat de meeste winst op dat vlak te rapen valt bij de ongebonden sporters. Maar ook unisportfederaties kunnen hun basiswerking daarvoor inzetten, wat ze ook nu overigens al doen.

Naast de regelgeving voorziet minister Weyts in een specifiek begeleidingstraject voor beide types federaties, opdat ze de groepen waarbij ze de meeste winst kunnen halen, ook effectief bereiken.

De sportkampen zijn aan een grondige evaluatie onderworpen, met als conclusie positieve en stabiele cijfers, uiteraard met abstractie van de coronajaren. De deelnemersaantallen zijn permanent hoog: zevenduizend per jaar in tweehonderd sportkampen, gesubsidieerd door dertien federaties. Minister Weyts ziet hierin tevens een methode om kinderen en jongeren voor een bepaalde sportdiscipline te vatten. Vaak zijn ze ook niet beperkt tot één bepaalde discipline, waardoor de jeugd daar met meer dan één sport kan kennismaken. Ook op kwalitatief vlak betekenen ze

een impuls. Die subsidiëring stopzetten zou neerkomen op het loslaten van bepaalde kwaliteitsvoorwaarden en meteen ook een discussie over hogere deelnemingsgelden op gang brengen. Er zijn dus heel wat voordelen met het systeem verbonden. De minister ziet het dan ook graag behouden.

Wat de brede motorische ontwikkeling betreft, blijven initiatieven als Multimove subsidieerbaar, ook als ze buiten de omschrijvingen van vooral unisport vallen.

SportKompas valt buiten het bereik van de beleidsfocus jeugdsport in het Sportfederatiedecreet. In die beleidsfocus zijn de kinderen al lid van een sportclub. SportKompas is daarentegen bedoeld voor de toeleiding van jongeren naar sporttakken en de bijbehorende clubs en federaties, en staat daarmee helemaal aan het begin van het traject.

Wat de budgettaire vragen betreft, merkt minister Weyts op dat de Vlaamse Regering in de huidige regeerperiode 1,1 miljard euro in sportbeleid zal hebben geïnvesteerd, een stijging met 8,5 procent ten opzichte van de vorige regeerperiode. Uiteraard komen er in die periode verschuivingen en zijn er met professionalisering en rationalisatie twee beleidsfocussen bijgekomen. Daarvoor heeft de regering kunnen putten uit de bestaande budgetten voor de fusie-incentive en voor de uitdovende DAC-regeling. Sinds de invoering van het brondecreet in 2016 zijn er inderdaad al vijf federaties bijgekomen, met dit jaar nog een zesde in aantocht. Vergeleken met andere beleidsdomeinen is 8,5 procent stijging in elk geval heel gunstig te noemen. Bovendien is bij de vermelde 1,1 miljard euro de dotatie van 87 miljoen euro voor de lokale besturen in het kader van corona niet eens meegeteld.

Minister Weyts is overtuigd van het nut van multisport voor volwassenen en senioren. Voor senioren is er vaak al een dergelijke werking voorhanden. Die kan worden voortgezet en gesubsidieerd. Maar voor jeugdmultisport vindt minister Weyts een extra impuls aangewezen, aangezien kinderen die meerdere sporten combineren, volgens onderzoek ook fitter zijn en hun motorische competentie beter percipiëren dan kinderen die maar één sport beoefenen. Voor de jeugd is het Vlaamse multisportaanbod echter nogal beperkt. Heel wat kinderen zijn lid van verscheidene sportclubs en combineren inderdaad enkele sporten, maar zoiets is niet voor alle kinderen weggelegd. Voor de leeftijd van 6 tot 8 jaar bieden sportclubs en lokale overheden inderdaad multisportactiviteiten aan, maar voor de oudere kinderen is dergelijk aanbod zeldzaam. Minister Weyts wil de multisportfederaties ondersteunen om die blinde vlek op te vullen met een volwaardig multisportaanbod. Ook boven de 8 jaar switchen kinderen al eens van sportdiscipline, wat te verkiezen is boven het verlaten van de sport in het algemeen.

Hetzelfde onderzoek wijst uit dat een dergelijk beleid een toegenomen sportactiviteit zou veroorzaken bij kinderen die op jonge leeftijd nog geen keuze hebben gemaakt voor één bepaalde sport, of die na een drop-out geen aansluiting meer vinden bij het bestaande sportaanbod.

Tot slot waren er vragen over de verhouding tussen Vlaamse en Belgische sportfederaties. De minister wijst ter zake op de samenwerkingsovereenkomsten van Sport Vlaanderen met respectievelijk Cycling Vlaanderen en Voetbal Vlaanderen. Hij grijpt die aan om te zorgen voor transparantie en autonomie. Aangezien de audit van Cycling Vlaanderen niet alle aspecten ten volle dekt, heeft minister Weyts de Inspectie Financiën om volledige klaarheid verzocht, opdat de bladzijde kan worden omgedraaid en de federatie voort kan zonder verdere discussie. Voor een dergelijke opdracht is de Inspectie Financiën de geschikte instantie. Op basis van haar bevindingen zal de minister de samenwerkingsovereenkomst met Cycling Vlaanderen waar nodig bijsturen.

Een soortgelijke afbakening van de rollen, verantwoordelijkheden, autonomie en transparantie loopt momenteel met betrekking tot Voetbal Vlaanderen.

Wat de Chinese muren betreft, is het best mogelijk dat een Vlaamse federatie vertegenwoordigd is op het Belgische niveau. De muren hebben vooral betrekking op de financiële stromen. Er moeten heel duidelijke afspraken worden gemaakt over de situatie waarin iemand tegelijk gever en ontvanger is van financiële middelen, besluit de minister.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2

Artikel 2 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 4

Artikel 4 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 5 tot en met 10

Artikel 5 tot en met 10 worden aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 11

Artikel 11 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 12 tot en met 59

Artikel 12 tot en met 59 worden aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Steven COENEGRACHTS
Johan DECKMYN
Annick LAMBRECHT,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

API	aanspreekpunt integriteit
DAC	derde arbeidscircuit
KBVB	Koninklijke Belgische Voetbalbond
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (= Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media)
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
VSF	Vlaamse Sportfederatie